TEATR MIEJSKI

im.

KAROLA HUBERTA ROSTWOROWSKIEGO

W BYDGOSZCZY

12 VIII

SEZON 1938 - 1939

Cena 20 gr

Dyr. Aleksander Rodziewicz

Przed nową premierą:

WŁODZIMIERZA PERZYŃSKIEGO
„LEKKOMYŚLNA SIOSTRA".

Włodzimierz Perzyński (1878—1930) poeta, nowelista, powieścio- i komediopisarz. Utwory sceniczne: Lekkomyślna siostra (1904), Aszantka (1906), Majowe słońce (1907), Idealiści, Szczęście Frania (1909), Dzieje Józefa (1914), Strach na wróble (1916), Polityka (1919), Uśmiech losu (1927), Lekarz miłości (1928), Dziękuję za służbę" (1929).

Twórczość literacką rozpoczął Perzyński jako dwudziestokilkuletni student na łamach krakowskiego „Życia" poezjami lirycznymi. Po kilku latach zadziwia w „Głosie Narodu" swymi felietonami, oznaczającymi się bystrą obserwacją codziennej rzeczywistości i subtelną umiejętnością chwytania obrazków życia, które to cechy z biegiem czasu mistrzowsko pogłębione, stanowić będą, prócz innych, najistotniejsze zalety jego pióra.

Początkowe sądy krytyki, nie zaprzeczające bynajmniej temu pisarzowi o wybitnej kulturze literackiej jego wartości, nie docierały do sedna twórczości. Dość wcześnie, bo już w 1912 roku, głębszą i trafniejszą ocenę daje A. Grzymała-Siedlecki, wnikliwie podnosząc artyzm i umiar tego, nie tylko obserwatora i kronikarza życia, ale łowcy dusz, szukającego tam prawdy człowieczej, — ale mimo to właściwy osąd i sprawiedliwa ocena spotkała twórczość Perzyńskiego, dopiero po jego śmierci. Obdarzony niezwykłą bystrością obserwacyjną, posiadając rzadki dar zachowania dystansu do materiału twórczego, z przybranym uśmiechem ironisty, demaskuje zakłamania ludzkie, pierze sumienia, spokojnie, nie roztkliwiając się i nie tragizując, tak, że choć nikt spod ostrza jego pióra nie wychodzi cały, ale i nikt nie czuje się zupełnie pognębiony. Nie posiada bynajmniej Perzyński jakiegoś tonu moralizatorskiego, a przecież cała jego twórczość jest wysoce umoralniająca, gdyż oparta jest na etycznym poglądzie na świat, któremu autor — mimo szyderczego nawet czasem tonu — serdecznie współczuł.

Okazał się Perzyński, co rzadko bardzo się zdarza, nie tylko doskonałym powieściopisarzem, ale i prawdziwym, jakich niewielu w Polsce mamy, talentem komediopisarskim, czującym teatr. Powiedział ktoś o nim, że miał on bystrość spojrzenia równą niemal Molierowi, ale

Molierowi z wyciętą śledzioną. Wyborna i zwięzła ekspozycja charakterów i środowiska, niewyczerpany zasób materiału obserwacyjnego, ciętość i żywość dialogu, świeżość i pomysłowość dowcipu, realizm przedstawianego obrazu życia i dokładna znajomość światka mieszczańskiego, oto zalety, które stawiają Perzyńskiego w pierwszym szeregu komediopisarzy.

Nie znać na nim, choć trzydzieści kilka lat upłynęło od pierwszych jego komedii, starzenia się, mimo kolosalnej przepaści, jaka dzieli nas od pojęć, trosk i problemów przedwojennego świata. Zszarpały, zcodzienniały nam wypadki, które dawniej miały atrakcyjność i posmak nawet skandalu. Znieczuliliśmy się przez przeżyte większe wypadki, — ale reakcja nasza na sztuki Perzyńskiego jest i pozostanie niesłychanie żywa, a budzi się ona od pierwszych słów, które padają ze sceny. Zmieniły się czasy, pojęcia, ale załamania, wzloty i szamotania się ludzkiej duszy, której wielkim znawcą jest Perzyński, małej podległy zmianie. Przedstawione prosto, prawdziwie, a artystycznie, zawsze wzbudzą oddźwięk. Dzięki swym niezaprzeczalnym walorom artystycznym i moralnym, sztuki Perzyńskiego zdawszy egzamin czasu, stają się pozycją już prawie „klasyczną“. Stale powracają na deski teatrów i cieszą się trwałym i zasłużonym powodzeniem.

(Na podstawie K. Czachowskiego i T. Boya-Żeleńskiego.)

Szafrański Edmund

Dębicz Stanisław

Rosłan Bolesław

Bystrzyńska Maria

Wańska Hanna

ZŁOTY WIENIEC

komedia w 3-ch aktach

Christine Jope-Slade i Sewell Stokes. Tłumaczył: **Paweł Hulka-Laskowski.**

OSOBY:

Mrs. Bolton (Matka Bolton) . . . . . . Natalia Morozowiczowa
Bolton, jej mąż . . . . Stefan Lochman
Polly Bolton, jej córka . . . . Klara Korowicz
Fred Bolton, jej syn . . . . Mieczysław Kowalczyk
Pani Wiggles, sprzątaczka . . . . Maria Bystrzyńska
Brittz, kierownik produkcji . . . . . . Bolesław Rosłan
Jones, reżyser filmowy . . . . Stanisław Dębicz
Elf Russel, aktorka filmowa . . . . Joanna Sobotkowska
Frank . . . . Stefan Drewicz
Elder, właściciel domu . . . . Tadeusz Kuźmiński
Mielk, restaurator . . . . Aleksander Gajdecki

Akt I rozgrywa się w kuchni mieszkania Boltonów. Akt II w biurze prywatnym kierownika produkcji Brittza. Akt III w kuchni u Boltonów.

Pomiędzy poszczególnymi aktami upływają pewne okresy czasu.

Miejsce akcji: Londyn. Czas: dzisiaj.

Reżyser: **Stanisław Dębicz.**

Dekoracje: **Jadwiga Przeradzka i Aleksander Jędrzejewski.**

Najbliższa premiera:

„Lekkomyślna siostra“

Włodzimierz Perzyński

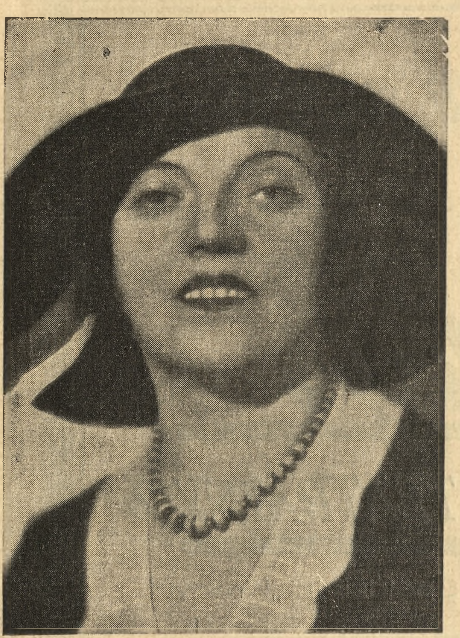
Inauguracja nowego sezonu

w pierwszych dniach września

K. H. ROSTWOROWSKIEGO

„Przeprowadzka“

sztuka w 4-ch aktach

Krzywicka Helena

Sobotkowska Joanna

Korowicz Klara

Lochman Stefan

Kowalczyk Mieczysław

Gajdecki Aleksander

Kuźmiński Tadeusz

Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. Bydgoszcz, Poznańska 12-14